

ಯಾರು ಬೇಕು? ಜೆವನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಿಸುವ ಇವರೊಳಿಗೆ ವಿಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರೊಳಿಗೆ?

ಮಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿದ್ದೇ, ಮೊದಲು ತನ್ನಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಗಳಿಗೆ ತಡವಿದಳು. ‘ಇವೆಲ್ಲಮಾರ್ ಯು ಇನ್ನು ಮೈ ಸನ್ನೋ ಲೈಫ್‌, ಕಿಡೋ... ನೀನು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿದೀ...’ ಅಂದಕು. ತನ್ನಿಯ ಖುಸಿಗೆ ಎಣಿಯಕ್ಕುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು.

ಉಂಟಾದ ಮೇಲೂ, ನಾಲ್ಕುರೂ ಸುಮಾರು ಹೊತ್ತು ಮೇಚಿನಲ್ಲು ಇದೆವು. ಖುಸಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆನಿದ್ದಿರದ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅದು. ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ ಬಲು ಹೊತ್ತಿರಲಂತಹ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೇ. ಈ ಬೆಳಿಗೆ ಕಣಳ್ಳಿರೆ ಕಂಡಿದ್ದು, ಪಾ-ನಿಂದ ಕೇಳಪಟ್ಟಿದ್ದು... ಇವೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟಿ ಕನ್ನೇ ಅಂತ ನನ್ನನಗೆ ಶಂಕೆಯಾಯಿತು.

ಹತ್ತುವರೆಯ ಸುಮಾರಿಗೆ ರೆಸ್ಸುರಾದಿಂದ ಕಡಲಿ. ಕಾರಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಮಾ ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆದುಬಂದು, ‘ಸಿದ್ದೋ... ಒಂದು ವಿವರ್ಯ...’ ಅಂತಂದು ತಡೆತಡೆದು ನಡೆದಳು. ನಡೆನಡೆದು ತಡೆದಳು. ‘ಪಾ ನನಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನ್ನಲ್ಲವಾ? ಇ ಹ್ಯಾವ್ ಬೀನ್ ಕಾಲ್ಡ್ ಬ್ಯೂ ದಿ ಡಿವ್ನೋ... ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಇರುತ್ತಿನಿಂದ ಅಂದರೂ ಅವನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತಗೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗೇದಿಲ್ಲ...’ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಅಫ್ರ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅಫ್ರ ಆಗೋಂ ಹಾಗೆ ಕೂಡ ನಾನಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಈಗಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತೆ, ಹುಟ್ಟುವಾಗ ನಾನು ಹೇಗಿದ್ದನೋ ಈಗಲೂ ಹಾಗೇ ಇದ್ದಿನಿಂದ ಭಾವನೆಗಳ್ಲಿದ್ದ ಅಥವಾ ಭಾವನೆಗಳೆಂದರೇನೆಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗದ ಮಗುವಿನ ಹಾಗೆ. ಅಂದ್ ದಟ್ಟ ದಿವ್ನೋ!’ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅವಳ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಣ್ಣಿಯರ ತಾರೆಗಳು ಮಿಳಿಕೆ ಕಂಡವು. ಮಾತು ಭಾವನೆಗಳ ವಚನಲ್ಲಿದರೆಯೇ ಇತ್ತು. ‘ಅವನೇ ದಿವ್ನೋ ಮಾಡೋಣ ಅಂತಂದ... ಕೂಡಲೇ ಒಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟೆ. ನಾನ್ದೇ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಕ್ಷರ್ತಿ... ಸಾಧನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ದುವ ಅಡಚಕೆಯೊಂದು ತಂತಾನೇ ತಪ್ಪತ್ತುದರೇ ಆ ಜಗ್ನಿಯಾಮಕವು ಇನ್ನೂ ಹಕ್ಕಿರವಾಗುತ್ತಲ್ಲವಾ?’ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅವಳ ಮೊರೆಯಲ್ಲಿನ ಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ‘ನಿನಗೆ ಈ ಮುಂದೆ ತನ್ನಿಯ ಜೊತೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿದೆ... ಹೌದು... ನಿನ್ನ ಪಾ...’ ಅವನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಈ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ. ನಾನು ಈ ದಿವಸಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈವರೆಗೆ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು...’ ಅನ್ನತ್ತು, ನನ್ನನ್ನಿಷ್ಟಿಕೊಂಡು ತಲೆದಾಡಿ ಮುದ್ದಿಸಿದಳು. ಲೋಕಾತ್ಮಕವೇನ್ನಿಸುವ ಅನುಭವವೊಂದು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿತ್ತು. ನಾನು ಕೆಲಕಾಲ ಅಮೃತ ಹೇಗೆನಲ್ಲು ಇದೇ ತನ್ನಿಯತ್ತು ನೋಡಿದೆ. ಅಖಿಂಡ ಖುಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಪಾ-ನೋಡನೇನೋ ಹಂಡಿಕೊಂಡು ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂಥಿಂದು ಮೊಮೆಂಟು ಕರಗದುಇದು, ಘೋಟೊಷ್ಟಿಲ್ಲನಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿಬಿಡಲೆಂದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟೆ.

ನಾಗರಾಜ ವಸ್ತಾರೆ

ಕೆವಿ, ಕೆಗೊರ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರೆ, ಅಕ್ಷೀಟಿಕ್ಟ್ ನಾಗರಾಜ ವಸ್ತಾರೆ ‘ಹಕ್ಕಿನ ಮಟ್ಟಾಟ’, ‘ನಿರವರ್ಯವ’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳನ್ನು, ‘ಮಡಿಲು’ ಎಂಬ ನೀಲಿತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಹಳೆಮುನೆ ಕತೆ’, ‘ಬಯಲು ಆಲಯ’ ಮತ್ತು ‘ಪಟ್ಟಣ ಪುರಾಣ’ ಅವರ ಅಂತಳೆ ಬರಹಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳಾದರೆ, ‘ವಸ್ತಾರೆ ವದ್ಯಗಳು’, ‘ವಸ್ತಾರೆ ಇನ್ನೂ 75’ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೇಲಿಸಿರುವ ವಸ್ತಾರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ನಿರತರು.